Ogłoszenia parafialne

Tajemnice chwalebne VIII 2026

1 sierpnia 2026

TAJEMNICE CHWALEBNE RÓŻAŃCA

1. Zmartwychwstanie Pana Jezusa

Wy się nie bójcie! Gdyż wiem, że szukacie Jezusa Ukrzyżowanego. Nie ma Go tu, bo zmartwychwstał, jak zapowiedział [Mt 28, 5-6]

Często pierwszą reakcją na rzeczy nowe jest strach w sercach ludzkich, gdy doświadczamy czegoś, co przekracza nasze wyobrażenia i ludzkie zdolności. Dla Boga natomiast nie ma nic niemożliwego. Bóg nigdy nie kieruje się strachem.

Oddajmy w tej tajemnicy wszystkie nasze lęki. Nie pozwólmy, aby poprzez strach grzech wszedł do naszego serca. Uwierzmy w słowa hymnu: „Tobie, Panie zaufałem, nie zawstydzę się na wieki!”.

2. Wniebowstąpienie Pana Jezusa

Idźcie na cały świat i głoście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu [Mk 16,15]

Ostatnie słowa odchodzącego Jezusa skłaniają apostołów do działania. Wszystko, czego nauczyli się, będąc blisko Pana, muszą teraz wprowadzić w życie. Nie wystarczy nieustannie spoglądać w niebo, ale trzeba podjąć konkretne działanie. Wierzymy bowiem, że jest On z nami aż do skończenia świata.

Oddaję Ci, Jezu, całą moją pracę, którą wykonuję dla Królestwa niebieskiego. Nie pozwól, aby dotknęło mnie zniechęcenie. Niech, pamiętając o Twoim wniebowstąpieniu, unoszę siebie i innych w kierunku nieba.

3. Zesłanie Ducha Świętego

Kiedy nadszedł wreszcie dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu [Dz 2,1]

Zesłanie Ducha jest szczególnym momentem w dziejach Kościoła. Od tej chwili jedność będzie miała kluczowe znaczenie dla całej wspólnoty wierzących w Chrystusa. Jedność domaga się wejścia w relację z innymi i poszukiwania wspólnego celu.

Niech potrafię docenić dar, który Bóg dał mi przez obecność innych. Niech każde moje słowo i działanie będzie budujące dla wspólnoty rodzinnej, parafialnej, zakonnej, koleżeńskiej. Jezu, poślij swojego Ducha, niech bez żadnych wątpliwości wypowiadam wyznanie wiary, że tylko Ty jesteś Panem.

4. Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

A gdy odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę powtórnie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam gdzie Ja jestem [J 14,3]

W poszukiwaniu sensu życia i celu naśladowania Chrystusa patrzę na Maryję, która idzie tam, gdzie jest Jej Syn. Konsekwencją Jej bliskości z Jezusem jest nagroda wspólnego przebywania z Nim na wieki. Obietnica Boża jest nieodwołalna. Niebo zostało otwarte dla wszystkich, którzy go pragną.

Niech umiem zawsze odnajdywać sens mojego życia w tym, co leży poza rzeczywistością ziemską. Niebo nie jest bowiem dla tych, którzy ufają swoim dostatkom i chełpią się z ogromu swych bogactw, ale dla cichych i pokornego serca.

5. Ukoronowanie Matki Bożej na Królową nieba i ziemi

Wielki znak się ukazał na niebie: Niewiasta obleczona w słońce i księżyc pod jej stopami, a na jej głowie wieniec z gwiazd dwunastu [Ap 12,1]

Koniec wieńczy dzieło. Maryja, jako pierwsza chrześcijanka, staje się niejako zapowiedzią Kościoła, który czeka na ukoronowanie w niebie. To, co było przeznaczone dla Boga, staje się częścią ludzkiej egzystencji. Nieśmiertelność, która na nas czeka, nie będzie zwykłym trwaniem w nieskończoność, ale rozwijającym uściskiem miłości, dzięki któremu będziemy z każdą sekundą żyli i kochali bardziej.

Niech, rozważając tę tajemnicę, na nowo, przypominam sobie o miłości, którą Bóg mnie obdarza. Z miłości tej wypływa nadzieja, że czeka mnie świat rzeczy, których ani oko nie widziało, ani ucho nie słyszało.

możesz pobrać w formacie A4 [t. chwalebne sierpień 2026]